

Maailman synty Kalevalassa

Ihan aikojen alussa oli vain vettä ja ilmaa, eikä maailma ollut vielä syntynyt. Oli vain Ilmatar, ilman impi. Yksinäinen elämä alkoi hänestä tuntua tylsältä, ja hän laskeutui alkumereen uiskentelemaan. Meren tuuli teki Ilmattaren raskaaksi, ja hän alkoi odottaa lasta. Lapsi vaan ei syntynyt. Ilmatar odotti yhdeksän vuotta, ja tuli lopulta niin surulliseksi että alkoi itkeä ja nousi ylös vedestä. Silloin sotka lensi hänen polvelleen, teki siihen pesänsä ja muni siihen kuusi kulta- ja yhden rautamunan. Ilmatar liikutti polveaan ja munat putosivat veteen ja hajosivat. Palasista syntyi maa, taivas, aurinko, kuu, tähdet ja pilvet. Aikaa kului vieläkin, ja lapsi vaan antoi odottaa syntymistään. Lopulta lapsi päätti tulla itse ulos. Näin syntyi Väinämöinen, tietäjä ja mahtimies. Hän osasi jo syntyessään lukea loitsuja ja laulaa. Väinämöinen nousi merestä puuttomalle saarelle, jolle hän asettui asumaan.